

overensstemmelse med menneskerettighederne, når han slog hr. Albrechtsen i hartkorn med hr. Thulesen Dahl. Er det nu i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention? Jeg må sige, at hr. Albrechtsen jo gjorde sig skyldig i, at selv den overbærenhed, som jo skal rummes inden for rammerne af menneskerettighederne, blev stærkt overskredet her. Der er grænser for overbærenhed, også inden for rammerne af den europæiske menneskerettighedskonvention, og når hr. Albrechtsen med fuldt forsæt fortsatte med hovedet forrest lige ind i muren sammen med hr. Thulesen Dahl, så må jeg sige, at så var der ikke meget tilbage at hente, heller ikke hos mig, af overbærenhed.

Hr. Albrechtsen ønsker simpelt hen ikke at erkende, at man inden for rammerne af Det Europæiske Fællesskab kan have positive projekter af den karakter, at man beskæftiger sig med menneskerettighederne, selv om hr. Albrechtsen jo til gengæld godt selv ved og også har understreget nogle gange, at der jo allerede er menneskerettigheder inde i Traktaten i artikel 6.

Men det, hr. Albrechtsen ikke vil anerkende, er, at det så er en styrkelse, at man i det her konvent sætter sig ned og prøver at beskrive de allerede eksisterende rettigheder, som borgeren har inden for rammerne af både Traktatens bestemmelser, af retspraksis udviklet ved Domstolen, andre internationale konventioner, medlemsstaternes retsstatsprincipper osv., og altså her prøver at synliggøre over for borgerne, at der er en række menneskerettigheder, der gælder også for borgerne i forhold til EU-institutionerne. Hr. Albrechtsen siger på den ene side, at det er for sølle projekter, og på den anden side, at så kan man komme til at forringe menneskerettighederne. Jeg har altså nu svært ved at se specielt, at det her kan føre til forringelser, tværtimod.

Og hr. Albrechtsen må også prøve lidt at studere vores egne nationale erfaringer, fra dengang vi selv inkorporerede menneskerettighedskonventionen i dansk ret. Og det er jo noget, som er et studium værd for os alle sammen: at se på, hvad erfaringerne her er. Erfaringerne er, at man nu i langt større omfang også ser de konkrete sager, som behandles ved vores egne domstole, i et menneskerettighedsperspektiv, både fordi det påberåbes af dygtige forsvarere og advokater i retterne, og fordi der er en større bevidsthed om, at det her er dansk ret, fordi det er skrevet i en dansk lov, og ikke blot en inter-

national konvention, som for nogle, for borgerne, for advokater, for medarbejdere ved danske domstole kan være lidt mere fjern.

I det her Charterudvalg arbejder både borgere, NGO'ere osv., som jo er dybt engagerede i det her, med menneskerettigheder. Det må jo også irritere hr. Albrechtsen noget, fordi jeg tror, hr. Albrechtsen jo ofte selv finder en række af sine synspunkter hos NGO'erne. Men lige netop her burde hr. Albrechtsen også kunne blive inspireret af, at det er et ganske interessant arbejde, som kan være med til at skabe den styrkelse i brugen af menneskerettighederne i det daglige arbejde for borgerne og for EU's institutioner i deres indbyrdes samspil.

Hr. Albrechtsen har også forsøgt i debatten at skabe et billede af, at fordi nogle i det her konvent har fremført synspunkter, det kan være på dødsstrafområdet, det kunne være på statsborgerskabsområdet, hvad ved jeg, hr. Albrechtsen har brugt begge eksempler her, så skulle det nærmest give indtryk af, at det var noget, konventet var enige om. Der fremføres også daglig i Folketingets stående udvalg, selv i Europaudvalget, hvor jeg har anledning til at komme en gang imellem og forelægge forhandlingsoplæg, synspunkter, som jeg ikke tror, hr. Albrechtsen ønsker bliver taget til indtægt for. Ej heller ønsker alle i Europaudvalget at blive taget til indtægt for de synspunkter, som hr. Albrechtsen fremfører.

Så skulle vi nu ikke holde os til, at der kan fremføres synspunkter i det konvent, der alle er lige så forskellige som i et dansk folketingsudvalg, der er endda endnu flere i det her konvent, end der er i et dansk folketingsudvalg. Og skal vi ikke se på det endelige resultat, inden vi gør regnebrættet op og ser på, hvad det er, der bliver til forslag i konventet. Det vigtigste er, at det er et politisk dokument, der kommer ud af konventets arbejde. Det politiske dokument vil vi arbejde på bliver så tilfredsstillende som overhovedet muligt.

Så har SF's ordfører under debatten i dag fremført et synspunkt om, at vi her må give garantier for, at det her politiske dokument aldrig nogen sinde må blive til andet, og at det skal stå sådan i al evighed. Er det ikke lidt uambitiøst fra SF's side? Altså jeg er enig i det resultat her netop af hensyn til regeringskonferencen, den smalle dagsorden, udvidelsen osv., men skal det være sådan, at vi ikke i EU, i det europæiske samarbejde, for fremtiden skal kunne dykke